

Bruxelles, den 11. januar 2022
(OR. en)

5080/22

ECOFIN 12
UEM 6
SOC 6
EMPL 5
COMPET 2
ENV 4
EDUC 3
RECH 5
ENER 3
JAI 9
GENDER 2
ANTIDISCRIM 2

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité (2. afdeling)/Rådet
Tidl. dok. nr.:	14146/21 + ADD 1
Komm. dok. nr.:	COM(2021) 742 final
Vedr.:	Udkast til RÅDETS HENSTILLING om den økonomiske politik i euroområdet

Med henblik på Økofinrådets godkendelse den 18. januar 2022 følger vedlagt til delegationerne udkastet til Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, som det foreligger efter behandlingen i EFC og EWG. Den formelle vedtagelse af teksten bør finde sted efter Det Europæiske Råds godkendelse i marts 2022.

Udkast til RÅDETS HENSTILLING
om den økonomiske politik i euroområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136 sammenholdt med artikel 121, stk. 2,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til Det Europæiske Råds konklusioner,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

som tager følgende i betragtning:

- (1) Efter en meget dyb recession i 2020 oplever økonomien i euroområdet en stabil og hurtig genopretning. BNP-væksten i andet kvartal af 2021 oversteg forventningerne, og ifølge den økonomiske efterårsprognose 2021 fra Kommissionen³ forventes euroområdets BNP at vokse med 5,0 % i 2021. Euroområdets økonomi forventes at indhente BNP-niveauet fra før krisen i sidste kvartal 2021. Ved udgangen af andet kvartal 2021 havde syv eurolande allerede indhentet deres BNP-niveau fra før krisen. Euroområdets årlige BNP vil ifølge prognosen vokse med 4,3 % i 2022, men genopretningen forventes at blive uensartet mellem lande og sektorer. Den interne efterspørgsel er den vigtigste drivkraft for væksten i BNP, hvilket hænger sammen med lempelsen af restriktionerne i forlængelse af udrulningen af vacciner, gradvise forbedringer på arbejdsmarkedene, udnyttelsen af opsparingstilvæksten fra nedlukningsperioderne og en kraftig vækst i investeringerne som følge af gunstige finansieringsvilkår og støtten fra NextGenerationEU. Som henstillet har euromedlemsstaterne iværksat tiltag på egen hånd og i fællesskab i Eurogruppen med henblik på at sikre en politikkurs, der støtter genopretningen efter covid-19-krisen. Graden af usikkerhed er fortsat høj med betydelige risici, herunder risici, der er forbundet med udviklingen i pandemien, både i og uden for EU, hvilket kræver nøje overvågning.
- (2) I løbet af året er den kraftige vækst i den interne efterspørgsel blevet mødt af begrænsninger på udbudssiden, herunder råvareknaphed og forstyrrelser inden for logistikområdet. Desuden er manglen på arbejdskraft og færdigheder blevet et stigende problem i visse sektorer og medlemsstater. Efter flere år med meget lave inflationsrater er inflationen i euroområdet steget siden begyndelsen af 2021, navnlig som følge af basiseffekter, kraftigt stigende energipriser og forsyningsflaskehalse, hvilket lader formode, at der er tale om et overgangsfænomen i forbindelse med tilpasningsprocessen efter nedlukningen. Inflationen nåede i november 2021 op på 4,9 % i euroområdet. Ifølge efterårsprognosen forventes den at falde til 2,2 % i 2022 og 1,4 % i 2023.

³ Alle henvisninger til prognoser henviser til den økonomiske efterårsprognose 2021 fra Kommissionens tjenestegrene, medmindre andet er angivet.

- (3) I 2021 har den europæiske genopretningsstrategi fokuseret på gennemførelse af NextGenerationEU og det hertil knyttede største instrument, genopretnings- og resiliensfaciliteten⁴. I midten af november 2021 havde Rådet efter positive vurderinger fra Kommissionen vedtaget genopretnings- og resiliensplaner for 22 medlemsstater, herunder 18 eurolande. I de kommende år vil en effektiv gennemførelse af reformer og investeringer inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten få en dybtgående positiv indvirkning på den måde, hvorpå euroområdet økonomier fungerer. En effektiv gennemførelse af faciliteten vil fremme opadgående økonomisk og social konvergens i euromedlemsstaterne på grund af de kriterier, hvorefter ressourcerne fordeles. Genopretnings- og resiliensfaciliteten har også styrket tilliden og bidrager til at fremme væksten og den makrofinansielle stabilitet og afbalancerer dermed politiksammensætningen og supplerer Den Europæiske Centralbanks (ECB's) tiltag. Ud over at støtte genopretningen sigter genopretnings- og resiliensfaciliteten mod en strukturel omlægning af medlemsstaternes økonomier, navnlig med henblik på at opnå en grøn og en digital omstilling. Gennemførelsen af sammenhængende investeringer og reformer inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten skal sammen med anvendelsen af midler i forbindelse med samhørighedspolitikken øge euroområdet modstandsdygtighed over for fremtidige chok og føre til en varig stigning i det potentielle output, støtte beskæftigelsen og imødegå sociale udfordringer. Desuden vil Unionens udstedelse af eurodenomineret gæld til finansiering af genopretnings- og resiliensfaciliteten tilføre de europæiske kapitalmarkeder dybde og likviditet og bidrage til at styrke euroen som international valuta. Udstedelsen af grønne obligationer inden for rammerne af NextGenerationEU vil yderligere bidrage til at fremme bæredygtige investeringer.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

- (4) Gennemførelsen af de reformer og investeringer, der indgår i genopretnings- og resiliensplanerne, vil bane vejen for udbetaling af finansiering fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og effektivt bidrage til opfyldelsen af euroområdet politikprioriteter, herunder Rådets henstillinger om den økonomiske politik i euroområdet⁵. Dette indebærer bl.a. en styrkelse af de nationale institutionelle rammer, støtte til offentlige investeringer af høj kvalitet samt politikforanstaltninger til støtte for social samhørighed og en retfærdig grøn og digital omstilling. Hermed ydes et bidrag til en bæredygtig og inklusiv genopretning samt til opretholdelse af vækstpotentialet og forøgelse af modstandsdygtigheden. Dette er i overensstemmelse med den årlige vækstundersøgelse og de fire dimensioner af konkurrencedygtig bæredygtighed, dvs. miljømæssig bæredygtighed, produktivitet, retfærdighed og makroøkonomisk stabilitet⁶.
- (5) Passende understøttende og gensidigt forstærkende økonomiske politikker har sikret en effektiv makroøkonomisk stabilisering og begrænset konsekvenserne for arbejdsmarkedet og således afbødet risikoen for negative følgevirkninger og understøttet en hurtig økonomisk genopretning. En fornuftig kombination af penge- og finanspolitikker sammen med strukturreformer og finansielle politikker vil under fuld overholdelse af medlemsstaternes og institutionernes respektive roller i henhold til traktaten fortsat være afgørende for, at euroområdet kan være velfungerende.

⁵ Rådets henstilling af 13. juli 2021 om den økonomiske politik i euroområdet (EUT C 283 af 15.7.2021, s. 1).

⁶ Årlig undersøgelse af bæredygtig vækst 2022 (COM(2021) 740).

- (6) ECB's pengepolitikforanstaltninger har til formål at sikre, at de forskellige segmenter af de finansielle markeder fungerer gnidningsløst, og at de monetære transmissionskanaler bevares intakte, og i sidste ende at prisstabilitet på mellemlang sigt sikres. I juli 2021 offentliggjorde ECB sin nye pengepolitikstrategi. Den nye strategi fastsætter et symmetrisk inflationsmål på 2 % på mellemlang sigt. Styrelsesrådet bekræftede også, at sættet af ECB-rentesatser fortsat er det primære pengepolitikinstrument. I oktober 2021 påbegyndte ECB en toårig undersøgelsesfase vedrørende en digital euro. Indførelse af en digital euro vil kræve et indgreb fra EU-lovgiverens side, og Kommissionen agter at fremsætte et forslag på grundlag af artikel 133 i TEUF. Afhængigt af en sådan digital centralbankvalutas udformning kan den bl.a. bidrage til forsyningen med offentlige midler i digital form, støtte digitaliseringen af den europæiske økonomi og aktivt tilskynde til innovation inden for detailbetalinger⁷. Desuden kan den bidrage til at styrke euroens internationale rolle og Europas åbne strategiske autonomi.
- (7) Den 19. oktober 2021 genoptog Europa-Kommissionen debatten om evaluering af den økonomiske styring for at opbygge en bredt funderet konsensus om, hvordan rammen kan forbedres, og hvordan der kan tages hånd om makroøkonomiske ubalancer og finanspolitiske udfordringer på en måde, der fremmer omstilling og vækst, under hensyntagen til erfaringerne fra covid-19-krisen.

⁷ Jf. ECB's rapport om en digital euro fra oktober 2020 på https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/Report_on_a_digital_euro~4d7268b458.en.pdf.

- (8) Det offentlige underskud i euroområdet som helhed forventes at nå op på 7,1 % af BNP i 2021, men at falde til 3,9 % i 2022. Den finanspolitiske kurs i euroområdet forventes ifølge Kommissionens vurdering at forblive understøttende i 2021 og 2022 (henholdsvis 1¾ % og 1 % af BNP). I 2022 vil de offentlige investeringer, såvel de nationale som de EU-finansierede, bidrage til den understøttende kurs. Fra november 2021 vil de 18 nationale genopretnings- og resiliensplaner for euroområdet, som Rådet indtil nu har godkendt, betyde omfattende finansiel støtte til euromedlemsstaterne på op til 262 mia. EUR i tilskud og 139 mia. EUR i lån i perioden frem til 2026. Koordinering af de nationale finanspolitikker i fuld overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten er afgørende for en effektiv bekæmpelse af covid-19-chokket, for en holdbar genopretning og for, at Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) er velfungerende. Den generelle undtagelsesklausul vil forblive aktiv i 2022, men forventes at blive deaktiveret fra 2023. Efterhånden som den økonomiske genopretning slår igennem, omstilles finanspolitikken fra midlertidige nødforanstaltninger til målrettede genopretningsstøtteforanstaltninger. Stigningen i den offentlige gældskvote (fra 85,5 % af BNP i 2019 til 100 % af BNP i 2021) afspejler den samlede virkning af faldet i produktionen og den nødvendige politikreaktion på det meget store covid-19-chok. Da gældskvoten allerede var høj i nogle euromedlemsstater før chokket, vil en gradvis, kontinuerlig og væksthæmmende gældsreduktion imidlertid være et politikmål i en stor del af euroområdet.

- (9) I denne forbindelse forekommer det særlig relevant at forbedre såvel sammensætningen af de offentlige finanser, bl.a. ved at fremme investeringer, som kvaliteten af budgetforanstaltninger samt at sikre finanspolitisk holdbarhed på mellemlang og lang sigt, også i lyset af klimaændringerne og den grønne og den digitale omstilling. Grøn budgetlægning, udgiftsanalyser, velfungerende ordninger for forvaltning af offentlige investeringer og effektive rammer for offentlige udbud kan forbedre gennemsigtigheden og effektiviteten af de offentlige finanser og skabe finanspolitisk råderum for yderligere offentlige investeringer. Reformen med henblik på en mere effektiv og retfærdig indtægtspolitik er blevet endnu mere afgørende i kølvandet på covid-19-krisen. Det er stadig muligt at gøre skattesystemerne i euroområdet mere vækstoffremmende og miljøvenlige, navnlig ved at tackle forvriddinger og reducere skattekiln på arbejde, som fortsat er høj, i de fleste euromedlemsstater. Foranstaltninger til bekæmpelse af aggressiv skatteplanlægning, skatteundgåelse og skatteunddragelse kan gøre skattesystemerne mere effektive og retfærdige og samtidig støtte genopretningen og øge indtægterne. Globaliseringen har gjort det nødvendigt at tilpasse beskatningsrammen, så den passer til en stadig mere digitaliseret økonomi. Der er inden for OECD/G20's inklusive ramme vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS) indgået en aftale om reform af den globale beskatning for at tackle de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien, og begrænse skadelig skattekonkurrence.

- (10) Den hurtige og kraftige politikreaktion på nationalt plan og EU-plan, herunder gennem NextGenerationEU, har effektivt afbødet krisens konsekvenser for husholdninger og virksomheder. Takket være denne koordinerede indsats er skævhederne blevet mindre udtalte end først ventet, og de langsigtede negative virkninger er afbødet. Politikstøtte, herunder gennem arbejdsfordelingsordninger og andre foranstaltninger til fastholdelse af arbejdspladser, har bidraget til at holde virksomhederne kørende hele krisen og begrænset stigningen i arbejdsløsheden og faldet i den disponible indkomst. Selv om insolvensprocenten er stigende, har stigningen været begrænset i 2021 trods den gradvise ophævelse af støtteforanstaltningerne. Der er også sket gradvise forbedringer på arbejdsmarkedene, hvor beskæftigelsesfrekvensen var tilbage på 72,1 % i andet kvartal af 2021 sammenlignet med det højeste niveau før covidkrisen på 72,9 % i fjerde kvartal af 2019. En fremskyndet indførelse af digital teknologi under krisen kan have en positiv indvirkning på produktiviteten, hvis den opretholdes over tid. Covid-19-krisen har dog haft betydelige territoriale, sektorspecifikke og fordelingsmæssige konsekvenser, som vil kræve omfordeling både inden for og på tværs af lande og sektorer med betydelige omstillingsomkostninger for arbejdstagere og virksomheder til følge.

(11) Selv om stigningen i konkurser hidtil har været begrænset, har pandemien efterladt mange virksomheder med svagere balancer, hvilket kan begrænse deres muligheder for at finansiere investeringsprojekter på kort sigt og bringe deres tilbagebetalingsevne i fare. Efterhånden som genopretningen slår igennem, bør støtten gradvist udfases og gøres mere målrettet. En mindre udstrakt brug af gældsinstrumenter vil begrænse eventualforpligtelserne og bidrage til at bevare virksomhedernes investeringskapacitet. En rettidig tilbagetrækning af politikstøtteforanstaltninger er en afvejning mellem på den ene side at støtte investeringer og beskæftigelse og undgå levedygtige virksomheders sammenbrud uden på den anden side at lægge hindringer i vejen for en velordnet afvikling af urentable virksomheder på mellemlang sigt. I denne forbindelse er det afgørende at forbedre virksomhedernes adgang til finansiering og styrke deres balancer samt at forbedre kapaciteten og effektiviteten af insolvensreglerne. De nationale insolvensordninger er meget forskellige i euroområdet, og der vil være behov for kapacitetsfremmende foranstaltninger for at fremme et effektivt forvaltnings- og retssystem. En forbedring af insolvensreglerne kan også bidrage til sundere balancer i banksektoren og have en positiv indvirkning på kreditudbuddet. Rekonstruktions- og insolvensdirektivet⁸, som har til formål at indføre minimumsstandarder i medlemsstaterne for forebyggende rekonstruktion og gældssanering for iværksættere, skal være gennemført i national ret senest den 17. juli 2022. Desuden er integrationen af EU's kapitalmarkeder afgørende for at give virksomhederne alternative finansieringskilder som supplement til bankernes udlån. Fremskridt med kapitalmarkedsunionen⁹ kan forbedre adgangen til finansiering for virksomheder i euroområdet, mobilisere langsigtede investeringer i grønne nye teknologier og infrastrukturer, fremme egenkapitalinvesteringer og fjerne grænseoverskridende hindringer for investeringer, bl.a. ved at harmonisere visse materielle bestemmelser om insolvensbehandling.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1023 af 20. juni 2019 om rammer for forebyggende rekonstruktion, gældssanering og udelukkelse og om foranstaltninger med henblik på mere effektive procedurer for rekonstruktion, insolvensbehandling og gældssanering og om ændring af direktiv (EU) 2017/1132 (rekonstruktions- og insolvensdirektivet) (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 18).

⁹ På eurotopmødet den 25. juni 2021 understregede EU's ledere deres politiske støtte til kapitalmarkedsunionen og opfordrede til en hurtig gennemførelse af handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen.

(12) Mens beskæftigelsen genoprettes hurtigt, vil nogle sektorer samt bestemte kategorier af arbejdstagere og regioner blive varigt påvirket af krisen og det stærke pres for at gøre økonomien grønnere og fremskynde digitaliseringen. De unge er blevet særlig hårdt ramt, ligesom de lavtuddannede og personer med migrantbaggrund. De nye job, der skabes, kan være forskellige fra de job, der er gået tabt som følge af krisen. Visse grupper, herunder kvinder, oplever fortsat strukturelle udfordringer med hensyn til integration på arbejdsmarkedet. Flaskehalse i forsyningskæden og kraftigt stigende energipriser kan bremse opsvinget i beskæftigelsen i visse sektorer. Politikforanstaltninger, der letter jobskift og reintegration på arbejdsmarkedet, vil derfor være afgørende for at støtte tilpasningen og afbøde de sociale virkninger, navnlig i lyset af den dobbelte omstilling. Kommissionen har fremsat en henstilling om en effektiv aktiv støtte til beskæftigelse efter covid-19-krisen (EASE)¹⁰, som opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde sammenhængende politikpakker, der kombinerer foranstaltninger, som sigter mod at afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft og hjælpe enkeltpersoner med at navigere i den grønne og den digitale omstilling uden problemer. Disse pakker vil bestå af tre komponenter: i) midlertidige og veludformede ansættelses- og omstillingsincitament og støtte til iværksætteri, ii) muligheder for opkvalificering og omskoling rettet mod arbejdsmarkedets behov og iii) forbedret støtte fra arbejdsformidlinger. I mellemtiden er sammenhængen i den sociale beskyttelse i euroområdet fortsat af afgørende betydning i kølvandet på den sundhedsmæssige og økonomiske krise og med henblik på at sikre en retfærdig dobbelt omstilling. Den europæiske søjle for sociale rettigheder¹¹ er fortsat et kompas for tiltag vedrørende beskæftigelse, færdigheder og socialpolitik, der fremmer opadgående økonomisk og social konvergens og bedre arbejds- og levevilkår i medlemsstaterne. Handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, der blev vedtaget i marts 2021, fastsætter tre overordnede EU-mål vedrørende i) beskæftigelse, ii) voksenuddannelse og iii) fattigdomsbekæmpelse inden udgangen af 2030¹², som de politiktiltag, der henstilles til nedenfor, vil bidrage til. Disse mål blev hilst velkommen af EU's ledere på det sociale topmøde den 8. maj 2021 i Porto og på Det Europæiske Råds møde den 24.-25. juni 2021.

¹⁰ Kommissionens henstilling (EU) 2021/402 af 4. marts 2021 om en effektiv og aktiv støtte til beskæftigelse efter covid-19-krisen (EASE) (EUT L 80 af 8.3.2021, s. 1).

¹¹ Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder (EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10).

¹² EU forpligtede sig til følgende overordnede EU-mål for 2030: Mindst 78 % af befolkningen i aldersgruppen 20-64 år bør være i beskæftigelse, mindst 60 % af de 25-64-årige bør deltage i læringsaktiviteter hvert år, og antallet af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse bør falde med mindst 15 millioner i forhold til 2019.

- (13) Medlemsstaterne har udarbejdet ambitiøse reform- og investeringsplaner med finansiel støtte og politikstøtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, hvis gennemførelse er afgørende. En forbedring af institutionernes kvalitet, navnlig ved at styrke den administrative kapacitet, vil være afgørende for at sikre en hurtig udnyttelse af de tilknyttede midler, samtidig med at dobbeltarbejde og samspilskomplikationer i forhold til andre EU-instrumenter undgås. Medlemsstaterne kan forbedre rammebetingelserne for private investeringer ved at forbedre erhvervs klimaet. At bevare og styrke forsyningskædens modstandsdygtighed i det indre marked ved at påvise og afhjælpe knaphed på udbudssiden og flaskehalse er sammen med åbne markeder, konvergens med hensyn til standarder, større diversificering, cirkularitet og ressourceeffektivitet afgørende for at sikre et velfungerende indre marked. Rådets henstilling af 13. juli 2021 om den økonomiske politik i euroområdet, hvori der opfordres til yderligere integration af det indre marked for varer og tjenesteydelser, herunder det digitale indre marked, ved at fjerne unødvendige restriktioner, styrke markedsovervågningen og sikre tilstrækkelig administrativ kapacitet, er fortsat relevant.
- (14) Banksektoren har generelt vist sin overordnede modstandsdygtighed i en situation med alvorligt økonomisk pres takket være tidligere reformer. Den omfattende politikstøtte under krisen og den holdbare genopretning i 2021 har indtil videre mindsket bekymringerne med hensyn til svagere virksomhedsbalancer. Bankerne i euroområdet kan dog opleve en vis forringelse af aktivernes kvalitet. Rettidig overvågning af risici, proaktivt samarbejde med debitorer og aktiv forvaltning af misligholdte lån er sammen med øget rentabilitet og solide lovgivningsrammer vigtige for at bevare stabiliteten i banksektoren og dens evne til at finansiere det økonomiske opsving.

- (15) Euroområdet økonomiske størrelse og integration samt de foranstaltninger, der er truffet for at imødegå krisen, har været stabiliserende faktorer globalt under covid-19-krisen. I betragtning af den indbyrdes forbundethed økonomierne imellem vil euromedlemsstaterne i de kommende år skulle gennemføre de aftalte investeringer og reformer for at komme stærkere ud af krisen, samtidig med at ØMU'en uddybes yderligere for at øge dens modstandsdygtighed over for fremtidige chok, og således at den kan stå stærkere på den internationale scene. Udviklingen i de højtudviklede markedsøkonomier og de nye vækstmarkedsøkonomier har direkte virkninger på euroområdet gennem en række kanaler, herunder for så vidt angår sundheds- og vaccinationspolitik, pengepolitikforløb, finansielle strømme, globale værdikæder og handel. De begrænsninger i de globale forsyningskæder, der er opstået i kølvandet på opsvinget, vidner yderligere om den voksende globale økonomiske forbundethed. Samtidig har overskuddet på de løbende poster i euroområdet fortsat sit gradvise fald og nåede i 2020 tæt på det niveau, som de fundamentale betingelser tilsiger. Det forventes dog at stige fra 2,6 % til 3,4 % mellem 2020 og 2023. En styrkelse af euroens internationale rolle, som stort set har været uændret de seneste år, herunder gennem udvikling af en digital euro, kan øge euroområdet og Unionens økonomiske og finansielle uafhængighed og forbedre den globale finansielle stabilitet.

- (16) Uddybning af ØMU'en er fortsat af afgørende betydning. Bankunionen og kapitalmarkedsunionen er gensidigt forstærkende projekter til fremme af vækst, sikring af finansiel stabilitet og støtte til en egentlig økonomisk og monetær union. Hvis de manglende elementer kom på plads, ville det yderligere øge euroområdet stabilitet og modstandsdygtighed, bidrage til euroøkonomiernes trivsel og styrke euroens internationale rolle. Fuldførelse af bankunionen – sammen med en rettidig ratificering af ændringsaftalerne til ESM-traktaten og den mellemstatslige aftale om Den Fælles Afviklingsfond – og kapitalmarkedsunionen er fortsat væsentlig. Dette vil også støtte den grønne og den digitale omstilling, som kræver betydelige investeringer. På eurotopmødet den 25. juni 2021 blev tilsagnet om fuldførelse af bankunionen gentaget, og Eurogruppen (i inklusivt format) blev opfordret til hurtigst muligt og på grundlag af enighed at nå frem til en trinvis og tidsbunden arbejdsplan for alle udestående elementer. På mødet blev der også opfordret til en hurtig gennemførelse af handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen i overensstemmelse med prioriteterne i Rådets konklusioner af 3. december 2020. Rådets henstilling af 13. juli 2021 om den økonomiske politik i euroområdet, hvori der opfordres til at fuldføre ØMU'en og styrke euroens internationale rolle, er fortsat relevant,

HENSTILLER, at euromedlemsstaterne i perioden 2022-2023 træffer foranstaltninger på egen hånd, herunder ved at gennemføre deres genopretnings- og resiliensplaner, og i fællesskab i Eurogruppen med henblik på:

1. at fortsætte med at anvende og koordinere de nationale finanspolitikker på tværs af medlemsstaterne for effektivt at understøtte en bæredygtig og inklusiv genopretning, at fastholde en moderat understøttende finanspolitisk kurs i hele euroområdet i 2022 under hensyntagen til de nationale budgetter og finansieringen fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, gradvist at målrette finanspolitiske foranstaltninger mod investeringer, der fremmer en bæredygtig og inklusiv genopretning i overensstemmelse med den grønne og den digitale omstilling, idet der lægges særlig vægt på kvaliteten af budgetforanstaltningerne, at afspejle graden af usikkerhed og fastholde finanspolitikfleksibiliteten for at være i stand til at reagere på udviklingen i pandemien samt at differentiere finanspolitikkerne under hensyntagen til genopretningens styrke, sikre finanspolitisk holdbarhed og fremme investeringer under ihukommelse af behovet for at mindske skævheder
2. at fremme politikker, der imødegår aggressiv skatteplanlægning, skatteunddragelse og skatteundgåelse for at sikre retfærdige og effektive skattesystemer, at arbejde på at begrænse skadelig skattekonkurrence, bl.a. ved at gennemføre en global konsensusbaseret løsning for at imødegå de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen og globaliseringen af økonomien, at mindske skattekiln på arbejde og fremme et skift fra beskatning af arbejde til skatter, der er mindre fordrejende, at omstille fra nødforanstaltninger til genopretningsforanstaltninger på arbejdsmarkedene ved sikre effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker: i) støtte jobskift, navnlig hen imod den grønne og den digitale økonomi, ii) kombinere foranstaltninger til afhjælpning af manglen på kvalificeret arbejdskraft, styrke opkvalificering og omskoling, tilvejebringe målrettede ansættelsesincitament og iii) forbedre de offentlige arbejdsformidlingers kapacitet til at rette op på misforholdet mellem udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet, at styrke inkluderende uddannelsessystemer af høj kvalitet, at fremme arbejdsmarkedsintegration af unge, kvinder og sårbare grupper, sikre passende arbejdsvilkår og sætte ind over for segmentering på arbejdsmarkedet, udvikle og om nødvendigt tilpasse sociale beskyttelsessystemer og øge adgangen for at tackle de udfordringer, der er opstået på grund af covid-19-krisen, og dem, der knytter sig til den grønne og den digitale omstilling, at sikre en effektiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter i politikudformning, styrke dialogen mellem arbejdsmarkedets parter og fremme kollektive forhandlinger samt at sikre deling af og konvergens hen imod god praksis inden for arbejdsmarkeds- og socialpolitikker, der øger den økonomiske og sociale modstandsdygtighed

3. at overvåge effektiviteten af politikstøttepakker til virksomheder, fokusere på en mere målrettet støtte til solvensen for levedygtige virksomheder, der er kommet under pres under pandemien, og i højere grad gøre brug af instrumenter af egenkapitaltypen, at træffe foranstaltninger for at øge insolvensrammernes evne til at effektivt og rettidigt at håndtere konkurs og gældsopløsning, bevare så meget af værdien som muligt og fremme en effektiv allokering af kapital i realøkonomien og grænseoverskridende investeringer samt at gøre hurtigt fremskridt med hensyn til at uddybe kapitalmarkedsunionen, som Kommissionen har stillet lovgivningsforslag om med fokus på at støtte finansieringen af økonomien, forbedre investeringsmulighederne for virksomheder og enkeltpersoner og fjerne ubeføjede grænseoverskridende hindringer for investeringer på det indre marked
4. fortsat at styrke de nationale institutionelle rammer, foretage reformer for at afhjælpe flaskehalse for investeringer og omfordeling af kapital og sikre en effektiv og rettidig anvendelse af EU-midler, at mindske den administrative byrde for virksomheder og forbedre erhvervs klimaet, at styrke effektiviteten og digitaliseringen af den offentlige forvaltning samt at forbedre forvaltningen af de offentlige finanser, herunder gennem grøn budgettering og ved at forbedre effektiviteten af rammerne for forvaltning af offentlige investeringer, og gøre brug af udgiftsanalyser for at forbedre sammensætningen og kvaliteten af de offentlige finanser, navnlig kvaliteten af offentlige investeringer og investering i mennesker og færdigheder, og for bedre at fokusere de offentlige udgifter på genopretnings- og resiliensbehov
5. at sikre makrofinansiell stabilitet og opretholde kreditkanalerne til økonomien, fortsat håndtere misligholdte lån ved bl.a. overvågning af aktivkvalitet, rettidigt og proaktivt samarbejde med debitorer, som er i vanskeligheder (især levedygtige debitorer), og videreudvikling af sekundære markeder for misligholdte lån, at fortsætte arbejdet med at fuldføre bankunionen ved hjælp af en trinvis og tidsbunden arbejdsplan for alle nødvendige udestående elementer og med samme ambitionsniveau og med at styrke euroens internationale rolle samt fortsat at støtte det sonderende arbejde vedrørende en eventuel indførelse af en digital euro.

Yderligere skridt til uddybning af ØMU'en bør tage hensyn til erfaringerne fra Unionens omfattende økonomipolitikreaktion på covid-19-krisen. Fremskridt med uddybning af ØMU'en bør ske med fuld respekt for Unionens indre marked og på åben og gennemsigtig vis over for medlemsstaterne uden for euroområdet.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand
